

som saa mange andre Forslag fra den høje Regering og Flertallet, svæver i den Grad i det blaa, at det vil være meget ufor-sigtigt af Rigsdagen at bygge noget som helst derpaa.

Lageri: Overfor den ærede Ordfører Hr. J. A. Hansen skal jeg kun stadfæste, hvad han har sagt med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Refshauges Udtalelser om Sønderjydernes Stilling til Militæret. Imidlertid er jeg overbevist om, at hvis Sønderjyderne var tilstrækkelig klare over, at denne Ordning koster Staten henved 3 Mill. Kr. om Aaret, vilde de ikke alene være glade, men ogsaa taknemmelige overfor den højtærede Forsvarsminister, om han lagde en fast Garnison eller en Befalingsmandsskole derned.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Jeg anbefaler det høje Ting at vedtage det foreliggende Lovforslag uforandret, da det som bekendt er enslydende med den Lov, Rigsdagen vedtog i Fjor, og som gælder indtil dette Aars Udgang, og jeg maa derfor anbefale at stemme imod de Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Mindretal.

Der har jo om dette Spørgsmaal været ført Diskussion baade i Fjor og ligeledes i Aar ved første Behandling af det foreliggende Lovforslag, og der er ingen Anledning til yderligere at gaa i Detailler, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at naar det ærede Mindretal i Betænkningen har opgjort Udgifterne ved at opretholde den Styrke, der hidtil har været i Sønderjylland, til ca. 3 Mill. Kr., er dette Tal ikke rigtigt. Da vi havde 1200 Mand dernede, kostede det mere; Udgifterne ved det foreliggende Lovforslag er opgjort i Henhold til, hvad Loven for i Aar har kostet, nemlig ca. 2,8 Mill. Kr., men da Priserne nu er faldet, har jeg i disse Dage atter ladet foretage en Undersøgelse, og det viser sig da, at Udgifterne vil blive ca. 2,6 Mill. Kr. De Herrer regner altsaa ca. 400 000 Kr. for meget, men da de i Agitationen ikke tager det saa nøje med Tallene, maa jeg her hævde, at det er ikke værd at nævne større Beløb, end det efter al Sandsynlighed vil blive.

Saa har det ærede Medlem Hr. P. Munch beklaget sig over, at man er nøjedes med en Indskrænkning alene i Fodfolksrekrutternes Uddannelsesetid, man burde ogsaa have foretaget Indskrænk-

ninger ved de særlige Vaaben, saaledes at en Del af Mandskabet ved disse ligeledes var blevet fritaget for Indkaldelse. Jeg undrer mig over, at det ærede Medlem Hr. P. Munch nu siger dette, fordi det er en Kendsgerning, at han glemte det, da han selv var Forsvarsminister (*P. Munch: Nej*). Jeg har nok hørt, at det ærede Medlem i Ministeriet skal have talt om, at han vilde have en Indskrænkning ogsaa paa dette Felt. Jeg har spurgt, hvorfor der da ikke fremkom Forslag derom, men efter de Oplysninger, jeg har faaet, endte det med, at det kun blev Fodfolksrekrutternes Antal, der blev formindsket. Jeg maa da gaa ud fra, at det ærede Medlem har ladet sig overbevise af de Grunde, der den Gang er blevet fremsat.

Hvad angaar det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen rettede til mig, om jeg vilde foranledige, at Rigsdagen ikke hjemsendtes, før man fik gennemført en ny Hærordning, skal jeg svare, at jeg kan ikke give noget bestemt Løfte i saa Henseende. Jeg kan kun udtale, at jeg for mit Vedkommende skal gøre, hvad der staar i min Magt, for at den nye Hærordning kan gennemføres i indeværende Rigsdagssamling. Hvorvidt det la-der sig gøre, vil Tiden vise. Det afhænger ogsaa af, hvorledes de ærede Mindretal vil stille sig til det Forslag, som vil fremkomme fra anden Side.

Jeg kan ikke føje det ærede Medlem i at sende nogle Rekrutbatailloner ned til Sønderjylland. Det vil koste mange Penge at foretage en saadan Flytning. Den ærede Ordfører (J. A. Hansen) har gjort Rede for, hvor faa Soldater der vil komme ned til Garnisonen, og det vil ogsaa være vanskeligt under de nuværende Forhold at faa indkvarteret samtlige Befalingsmænd ved disse Batailloner i de sønderjydske Landsdele. Jeg vil derfor fraraade Mindretallets Ændringsforslag og anbefale det høje Ting at stemme for Lovforslaget, som det foreligger.

Ordføreren (J. A. Hansen): Efter at det ærede Medlem Hr. Lageri har bekræftet mine Udtalelser med Hensyn til hans Stilling, har jeg egentlig ingen Grund til at diskutere den længere. Mine Udtalelser gik ud paa, at jeg maatte forstaa hans Stilling efter en Artikel i hans Blad saaledes, at han ikke vilde gaa imod den sønderjydske Befolknings Flertals Ønske, og at han altsaa vilde stemme sammen med os ved Afstemningen ved anden Behandling i Dag.